

само за това, защото е желалъ да има сношения съ ангелизската флота, която му е служила за подпоръ и прибѣжище. Разбира са, че това е праздно извинение! Единъ човѣкъ, който са е рѣшилъ да предводи чети, не трѣба да търси граници за своето юначество. Освѣнъ това, четоводците не мислатъ да събиратъ плоди отъ своите успѣхи; тие не търсатъ похвали и отличия; но върватъ камъ извѣстната смъртъ и стараятъ са да направатъ на неприятельтъ си колкото са може повече пакости и да му развалатъ плановете. Испанските четоводци заслужватъ въ това отношение сѣка похвала. Онзи начинъ, по който сж тие водиле четнички бой въ 1809 година, трѣба да послужи за примѣръ на сичките бѣдѣщи четоводци. Отъ испанците ние сме длжни да са научиме какъ трѣба да са ползуваме отъ мѣстностите и какъ да накараме жителите да ни помагатъ. Още отъ началото на тоя бой, главната испанска войска бѣше разбиена въ нѣколко битки отъ французите. Испания останала безъ централна сила, слѣ-